

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z odwołania J. B.

przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w O.

o przeliczenie wysokości emerytury wojskowej i wyrównanie świadczenia od dnia 1 stycznia 1999 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 listopada 2009 r.,

skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 maja 2009 r.,

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**II. zasądza od J. B. na rzecz Wojskowego Biura Emerytalnego
w O. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów
postępowania wywołanych wniesieniem skargi kasacyjnej.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 20 maja 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację wnioskodawcy J. B. od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. z dnia 6 marca 2009 r., którym oddalono jego odwołanie od decyzji Wojskowego Biura Emerytalnego w O. z dnia 29 grudnia 2008 r. odmawiającej ponownego ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego przy zastosowaniu zasad waloryzacji obowiązujących przed 1 stycznia 1999 r.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku wnioskodawca zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to: 1) art. 159 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o

emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm., obecnie jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, zwanej dalej ustawą o emeryturach i rentach) oraz art. 6 ust. 1 (prawidłowo: pkt 1) i art. 40 (w brzmieniu obowiązującym do 8 listopada 2001 r.) ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 8 poz. 66 ze zm.) w związku z art. 2 i 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach (w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 września 2003 r.), poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że zasady waloryzacji emerytur wojskowych wyrażone w wyżej wymienionych przepisach ustaw emerytalnych mają zastosowanie do emerytów wojskowych, którzy uzyskali to uprawnienie przed wejściem w życie znowelizowanych zasad waloryzacji rent i emerytur wojskowych; interpretację przytoczonych przepisów zawiera uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 stycznia 2003 r., SK 27/02, w świetle której Sady obu instancji orzekły niezgodnie z prawem; 2) art. 17 i 18 konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz.U. z 1993 r. Nr 1, poz. 284) oraz art. 1 protokołu dodatkowego Nr 1 do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, poprzez pozbawienie wnioskodawcy prawa, które zgodnie z obowiązującymi przepisami nabył, tj. waloryzacji uposażeniowej (art. 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin).

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji w części objętej zaskarżeniem, ewentualnie uchylenie zaskarżonych wyroków i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie odwołania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniony został występowaniem w sprawie „istotnego problemu prawnego jakim jest orzeczenie”, w jakim zakresie oraz czy przepis art. 6 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin w brzmieniu nadanym przez art. 159 ustawy o emeryturach i rentach ma zastosowanie do osób, które uzyskały prawo do świadczenia przed dniem 1 stycznia 1999 r. a nadto czy w razie konfliktu między wolą ustawodawcy zmierzającego do ujednolicenia systemu prawnego, a prawami już nabytymi, wątpliwości rozstrzyga się na korzyść ustawodawcy z pominięciem praw nabytych. W ocenie skarżącego, istnieje zatem potrzeba wykładni przepisów

prawnych budzących poważne wątpliwości wobec rozbieżności pomiędzy wyrokami sądowymi a orzecznictwem Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego dotyczącym sposobu waloryzacji emerytur uzyskanych przed 1 stycznia 1999 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wbrew prezentowanemu przez skarżącego stanowisku, podnoszona przez niego kwestia została rozstrzygnięta w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 1999 r., K 4/99 (OTK 1999 nr 7, poz. 65). W powołanym orzeczeniu Trybunał stwierdził, że art. 159 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach, zrównujący w art. 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych zasady waloryzacji świadczeń wojskowych z zasadami waloryzacji przewidzianymi w przepisach ustawy o emeryturach i rentach, nie narusza wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP zasady ochrony praw nabytych. Wskazane orzeczenie jednoznacznie odnosi się przede wszystkim do osób, którym przed dniem 1 stycznia 1999 r. przysługiwało prawo podmiotowe do świadczenia z zaopatrzenia wojskowego nabyte albo na podstawie indywidualnego aktu organu władzy, albo wprost na podstawie ustawy. W uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że poprzez zmianę metody waloryzacji przysługujących świadczeń (ich podwyższania) nie doszło do pozbawienia prawa do świadczeń ani ich waloryzacji, natomiast naruszenie oczekiwań określonej grupy świadczeniobiorców co do przewidywanego poziomu przyszłych świadczeń nie stanowi samo przez się naruszenia prawa do waloryzacji, a w konsekwencji - niezgodnego z ustawą zasadniczą arbitralnego ograniczenia zasady ochrony praw nabytych.

Powyższy wyrok Trybunału Konstytucyjnego ma moc powszechnie obowiązującą i jest ostateczny z mocy art. 190 ust. 1 Konstytucji RP. Natomiast przytoczony przez skarżącego wyrok z dnia 27 stycznia 2003 r., SK 27/02 (OTK-A 2003 nr 1, poz. 2) dotyczył zupełnie innej kwestii i w żaden sposób nie wpływa na ocenę zmiany zasad waloryzacji świadczeń wojskowych pobieranych w dacie wejścia w życie zmian legislacyjnych.

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.